

Αποχαιρετισμός στη «ναύφρακτο» κυρα-Κατίνα, μητέρα του Σεβ. Πατρών (Βασίλειος Π. Καυκόπουλος, δημοσιογράφος - λογοτέχνης - πρωτοψάλτης)

/ [Πεμπτούσία](#)

ΚΑΤΙΝΑ (ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ) ΣΚΛΗΦΑ

-Γίνε η πνευματική ναύφρακτός μας, σεβαστή γερόντισσα!

Σαν ο άνεμος ουρλιάζει από πόνο, σαν οι κοιλάδες τής ηρωτόκου Αρκαδίας θλιμμένες ανοίγουν τα σωθικά τους να δεχθούν μια τίμια, μια σεβαστή γυναικεία μορφή, μια σεμνή γερόντισσα, σαν ο ουρανός τού Μαίναλου σκοτεινιάζει και δακρύζει, τότε, καταλαβαίνουμε όλοι μας ότι η ζωή είναι μυστήριο!

Σαν ο Ευρώτας ευλαβικά πισωγυρίζει και κυττάζει προς την Αρκαδία μ' αλαφιασμένο τον προγονικό του ρου, τότε όλοι μας καταλαβαίνουμε το μυστήριο τής ζωής! Την αξία τής ζωής μα και τού ...θανάτου! Τού θανάτου, που κάποιοι συνάνθρωποί μας μετατρέπουν σε αθάνατο πανηγύρι ή σε πανηγύρι ...αθανασίας!

Τούτο ακριβώς, συνέβη, Φίλες και Φίλοι, με την εκδημία μιας μεγάλης μητέρας, μιας μάννας σεμνής, στοργικής και αγίας· αγίας και απλοϊκής! Μιας μάννας, που έγινε αγωγός τού Παναγίου και Τελεταρχικού Πνεύματος, πρώτον ως πρεσβυτέρα – σύζυγος τού εν αγίοις ιερέως αιοδίμου π. Ευθυμίου Σκλήφα, κατόπιν δε, ως κατά σάρκα μητέρα τού ολόλαμπρου μητροπολίτου Πατρών κ. κ. Χρυσοστόμου Α', ενός αληθινού κοσμήματος τής Ελλαδικής Εκκλησίας.

Άλλως τε, δεν είναι μικρό πράγμα να ευαρεστήσης Θεό και ανθρώπους σαν γίνης αγωγός τέτοιων θαυμαστών γεγονότων: σύζυγος ενός αξίου ιερέως και μάννα παναξίου επισκόπου, τού αγγέλου τής κατά Πάτρας Εκκλησίας.

Φίλες και Φίλοι, αναστάσιμο γεγονός ήταν η εκδημία κυρίως όμως η εξόδιος ακολουθία τής δεσποτομάννας, αιμνήστου Κατίνας Σκλήφα. Έτσι, μάς δόθηκε η αφορμή να προβληματισθούμε πάνω στην αρμονία τής ζωής και τού θανάτου. Να προβληματισθούμε ακόμη, πάνω στο άναρχο και το ατελεύτητο. Υπάρχει, λοιπόν, αρχή και τέλος; Από πού ξεκινούν και πού τελειώνουν η αρχή και το τέλος; Και καλά, για την αρχή μπορούμε, κάπως να ικανοποιηθούμε (!) με βάση την ...μαθηματική ίσως, προσέγγιση. Μα για το τέλος, τι μπορούμε να εικάσουμε;

Πιο συγκεκριμένα, από πού αρχίζει η ζωή και πού τελειώνει; Στον θάνατο; Στον τάφο; Στο ...κυπαρίσσι; (Αν και τώρα τελευταία παρατηρείται σε πολλά κοιμητήρια να μην υπάρχουν -κακώς- κυπαρίσσια)... Κανένας δεν μπορεί να μας το «αποδείξει» αυτό. Όλοι πιθανολογούν. Ωστόσο, η αρχή και το τέλος τής ζωής είναι μυστήριο.

Μυστήριο, που δεν ερευνάται με τη λογική. Δεν αποδεικνύεται με τα μαθηματικά. Μόνο η πίστη το σηκώνει. Αλλά, η πίστη είναι προσωπική υπόθεση τού καθ' ενός και όχι διαπροσωπική σχέση.

Η ζωή και ο θάνατος, ο πόνος και η χαρά, το μηδέν και το άπειρο δεν μπαίνουν μέσα στον έλεγχο μας. Έρχονται ή φεύγουν χωρίς να μάς ρωτήσουν. Δεν ελέγχεται ούτε η αρχή τους, ούτε το τέλος τους. Ο άνθρωπος ζει μέσα στο άναρχο και το ατελεύτητο. Αυτό είναι το μεγάλο μυστήριό του. Αυτό είναι και το μεγαλείο του. Όποιος το καταλαβαίνει, ζει μέσα σ' αυτό το μεγαλείο. Ζει ως λογικό ον, μέσα στα άλογα όντα. Αυτή είναι και η ειδοποιός διαφορά ανθρώπου και ά-λογου κόσμου. Μόνον ο άνθρωπος έχει συνείδηση των προβλημάτων του, όπως:

- τού ά-λογου και τού παρά-λογου
- τού άναρχου και τού ατελεύτητου
- τού μικρού και τού μεγάλου

Για τούτο είναι και ...μικρο-μέγας! Μεγάλη αλήθεια αυτή. όποιος τη νοιώθει, βγαίνει από το πεπερασμένο και το χρονικό και μπαίνει στο άπειρο, στο αιώνιο, στο ατελεύτητο. Γίνεται Θεόρατος! όπως Θεόρατη ήταν η κατά σάρκα μητέρα τού Σεβασμιωτάτου μητροπολίτου μας κ. Χρυσοστόμου, που κοιμήθηκε πριν λίγες ημέρες. Θεόρατη, όχι μόνον γιατί υπήρξε η μάνα ενός σπουδαίου ιεράρχη και πρεσβυτέρα ενός ευλογημένου λευίτη, όσον διότι το σύνολο περπάτημά της, υπήρξε εις ...διαταγήν Εκείνου! Και τούτο διεφάνη και από ασκητικό και διακριτικό ολιγόχρονο πέρασμά της από την Πάτρα. Δώρημα τέλειον στην τοπική κοινωνία, η κυρά Κατίνα Σκλήφα, κατέδειξε με την αγιοφόρα ζωή της, ότι παρ' ότι **δύσκολον θρέμμα άνθρωπος** (Πλάτων), πόσον μπορεί **κατά θείον συμφυρμόν** να καταστή δοχείον Αγίου Πνεύματος!

Σε μια εποχή καθόλου λειοκύμονα, η σεβαστή μας γερόντισσα επεδείχθη απόλυτα πνευματικός άνθρωπος, αληθινή λεοντομάχης. Εμείς, πέραν από τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια προς τον σεπτό ποιμενάρχη μας, **τον έτερο γυιό της κ. Δήμο** και γενικώς τούς οικείους και συγγενείς της, προς τούς οποίους ευχόμεθα το εξ Ύψους βάλαμο για τη λύπη τους, καταθέτουμε προς τον Δημιουργό τής ζωής και τού θανάτου, την καρδιακή μας προσευχή, λεπτόμιτον στον ύφασμα τής προσωπικής μας προσκομιδής και θείας αναφοράς.

Σεβαστή μας κυρά - Κατίνα, πολυσέβαστη κυρία πρεσβυτέρα μας, προσκυνούμε τη μορφή σου. Προσκυνούμε ευλαβικά το φρεσκοσκαμμένο μνήμα σου. Παρ' ότι εσύ τής Αρκαδίας, γίνε σε μάς τούς Αχαιούς (τής θάλασσας κατά κάποιον τρόπο) η θεία ναύφρακτος, που θα μάς προστατεύη από τα πολυποίκιλα θεριά που καιροφυλαχτούν να μάς αφανίσουν!

Καλή Ανάσταση, κυρά - Κατίνα...